

(अ.प्र. ५)

(1)

अथ विवरणे पंच भाष्याय प्रारंभः।

के. १.

१

गच्छीगणेशाय नमः प्राक्कोलाहः ननु प्राक्पदाभावे क्रीतादित्यस्यापि व्यर्थत्वेन भाष्ये प्राग्बचनं किमर्थमिति नन्मात्रोच्चेत्वेन बीजमि
 त्ति चेन्न अवयवासेपदद्वारावधिरेशाक्षेप एव तास्य यान्तस्यादित्येवेति ननु कस्येव नानावाक्यत्वाभावात्सकृदिधानसिद्धमेक्यत
 आह प्राक्कीतादिति ननु विश्वो विद्विज इति पुनरुक्तमनन्त आह पुनरिति अकथमेव दर्शयति सुस्मिति नन्वधिकारत्वेऽपि कथं
 इरमेधिकार इत्ये तज्ज्ञानाभावादिनिर्देशावश्यकत्वे किं तत्र लायवमत आह उदिति ननु प्रतियोगमिति योगे योगे इति वपुनरुक्त
 मन्त आह प्रतियोगमिति व्यापार इति उत्र उत्राय स्थिति सः ननु उत्रयते न निराकाशत्वाद् इत्यस्यासंबंधोत्प्रादन इति एतेन प्रो
 तसंबंधेन निराकाशत्वात् प्रकारानुवृत्त्यर्थसंबंधस्य पासं स्वरित्त्वरूपय लेन तस्यापि संबंधसंभवादिजभावः एते
 न प्रोक्तसज्ञापरिभाषयो परार्थयोरपि परस्परसंबंध इति तत्रापि स्यादित्यत्राविः ननु तस्मै हि तमित्यसौ सामान्यप्रकृतिविष
 यवचिनाथश्चेत् विशेषप्रकृतिभ्यस्तैर्वा ध्येतेत्यत्र आह तस्मै इत्यादि ननु कीतादित्यस्य प्राग्विशेषगात्वेन कथं प्राधान्यमत
 आह यथेति प्राधान्येत्यस्याविधत्वेनेत्यर्थ इति भावः सत्यवधियस्येथया प्रधानतत्प्रतियादनतास्योपाणावधिनिर्देशादि
 निवो ध्यानन्वस्मिन्संज्ञेति प्रकृतियुक्तेस्तेषां निर्देशादित्यभिमानः ननु वाचनमित्यस्य विभाषाह विहित्युदाहरणमसंग
 तमन्त आह विकल्पान्वाशङ्क्यपर इति भावः नन्वेवं लोकसंवलोकिते तज्ज्ञाप्यवधित्वसंभाव्येते तन्न आह प्राग्बचनं न्यायेने
 ति न्यायश्च यत्र चोपाः सामान्यविशेषभाव एत --- धिमन्तोऽभावादि तिसर्वान्वयप्रयोजकस्येत्यर्थः प्रकृतयोवेति वाशङ्क

श्री

श्रीरामः

१

शि-प्रहृतीनावावधिभवेयञ्च
 श्रितइतिभावः अनेनचमागं
 वाद्यवाहत्वाद्वाध्यसामान्याचतयाय नोप्ययवाहत्वात्वाहयुक्तोविप्रतिषेधोत्
 वाद्यवाहइति अयवाहविप्रतिषेधइतिभावः वाहनमितिक्रमणस्युद्वेगद्विरस्यत्रइध्यतेत्रोत्तदस्वःतच्चतृणविकारः क्विच्च
 मैविकारोपि अत्राडइति अत्रारुचिवीजनिरकाशत्वेत्येवप्रतिपदनिधित्वबोधकत्वप्रयोजकतान्यथेति ननुहविर्विषय
 यस्येवोदाहरणप्रपाद्येदंवाच्यमन्त्राह सत्रपाठेति अस्मभोपितद्विषयेविप्रतिषेधस्येत्याह तदिति पाठेपिवेत्यभ्यु
 पगमावाहः ननुहविः शब्दस्यप्रदायाकथंनत्रापि विप्रतिषेधप्रसक्तत्वाद्वादीतिस्वरूपेति असंज्ञातविरोधित्वन्यायेनतत्र
 वस्वरूपप्रदायासितिभावः ननुवृशब्दस्यस्थान्याप्रसिद्धेः कथमत्राभयप्रतिरन्त्राह चर्वधीति ननुहविरहप्रपादिभ्यइतिवार्ति
 केअप्रपाद्येदंवाच्यमन्नविकारातिरिक्तापर्यास्युद्वेगताभावात्तत्राह तत्रेति विप्रतिषेधवार्तिकेइत्यर्थः सामर्थ्या
 दिति अपयोस्युत्तदिन्नावर्गात्पाठाभावादितिभावः अनिर्दिष्टविशेषादिति तत्रस्वरूपाअन्नविकारवाचकाः शब्दाइत्यर्थः
 तस्यचक्रचिन्सुरादेवाग्निाध्योद्विप्रतिषेधसंगतिरितिभावः पूर्वमन्नविकारेभ्यश्चतस्यस्यापूर्वत्वमत्वापूयादियदंशसूत्रेपाठानु
 पूर्वप्रदर्शनात्थमुक्तंइहत्वस्यनन्वपंचार्थत्वमुच्यते ननुहिताद्यर्थेप्रत्ययविधानोयत्रैः किमुच्यतेप्रत्ययावुत्पत्तिरित्यत आह

योक्तज्ञापकाश्रयणोगोरवस्यादिनित्यरिहागयस्त्रकृता वधित्वेन
 वाहत्वस्यचिंतउगवावाधेचर्मणोत्रश्रौषानस्ययभोयानहोत्रैः ननुअत्रः

(3)

कै. टी.
२

यद्यपीत्यादि. तैलस्नेहनत्वात्संबंधनमशेषित्यकारकत्वान्नाभयेदितमिति बोध्यं. अवयव इति छिद्रवत्प्रदेशरूप इत्यर्थः यद्विद्रा
 नुप्रविष्टः काष्ठविशेषो स इत्युच्यते। अवयव इति छिद्रवत्प्रदेशरूप इत्यर्थः पच्छिद्रानुप्रविष्टः काष्ठविशेषो स इत्युच्यते। अवयव
 वार्थत्वाभावादिनिश्चयं कृत्वा नावयवानामेवावयवव्यर्थत्वादिति भावः नन्वेवं नाभ्यन्ते लंमिति तसिध्येत इत्यादयस्त्विति. मंडल
 चक्राणामंडलं चक्रमिसत्रान्वयानुपपत्तिपरिहरति नैयमित्यादिना सामान्यविशेषाभावादिनि. तत्त्वाभावादित्यर्थः क्वचिन्नुस
 साम्यविशेषाभावादिनिपाठस्तत्रायमर्थः सामान्यबोधकं विशेषबोधकत्वाभावादित्यर्थः। सामान्यविशेषभावाभावादिनि केचि
 त्पाठः। भाष्ये सिद्धं तु शोखादिस्थिति शारवादिभ्यामिति पाठस्त्वसांप्रदायिक इति भावः सादृश्यात्। भावादिनि संस्थाने हते सा
 दृश्याभावादित्यर्थः रथांगविशेष इति. रथांगस्य चक्रस्य विशेष इत्यर्थः एवं चक्रमिति. अवयविनाधारगाद्यभा
 वेऽवयवस्यापि तदभावप्रसंग इति भावः समीपेति नाभिसमीपवन्ति देशाभ्यंग इत्यर्थः यथानाभेरितं याचक्रस्यापीति सादृश्यमि
 ति भावः अरवत्सुको विशेषो न आह अरवत्त्विति. पृथग्बवत्त्वे तस्यैव अत्र निर्माणसौकर्याथमिति भावः। नत्रनाभेरिति. त
 त्प्रकृतिभूतकाष्ठस्य स्थलाभावादित्यर्थः विकारद्वारा तद्योगाच्चक्रमपिनभ्यमिति भावः ननु वृत्तिद्वयकल्पनागारवेण वद्वीदि
 गा। नराणां त्येवसुक्रमे तत्राह चक्रजातीति. अनरेव चक्राथत्वं मुपपादयति. भाष्ये दृश्यते हीति समुदायादिनि अथ गुणत्वेना
 र्यात्यर्थः ननु गुणांतरये क्तिपि चक्रस्य नाभिः कथं विद्वद्विरत आहः भाष्ये तत्रावयवादिनि। नद्यावद्वेत्तवेति. भाजनादि

श्रीगमः
२

युक्तन तस्यनामिः कथं विहृतिरित्यर्थः नन्वेवमस्यवस्यनामेर्भ्यत्वेपि अत्रवचनितिव द्वपदे
योगः तदर्थशयात्तदः प्रहृतिव्यपदेशोपेनेदशनाभिलक्षणवयवद्वारेणेत्यर्थः प्रहृत्वावितिः प्रहृतेः प्रहृत् वत्यर्थः अनान्विधाना
दितिभावः क्वचिच्च ननुतेनकंतेयोः सामानाधिकरण्यात्तत्राह संज्ञायत्तदिति परिमारा उपाकवत्यशब्देनतगम्यते
इत्यर्थः शरीरावयवात्त्याहृतिः अत्रारुचिस्तु असमासग्रहणात्तपकसिद्धतद्विधेः हृत्प्रतिल्यगजभाष्यमित्या
राविवेदापिडुवोरत्वमिति एवतधवभाष्याः कारणतदितिअत्रएववृष्यमितिसिध्तिः अन्यथेतिआत्मविश्वजनेतिवत् किं
चंतातग्रहणे तस्यव्यवशवचनव्यवस्यव्यवस्यमित्योहितेनोयद्वचनेचावश्यकमेवस्वरूपान्तरपरांस्वरूपस्यसाक्षाच्छब्देन
बोधनीननुब्रह्मनुशाहस्यब्राह्मणार्थायत्वेववृष्यन्यथायत्वेकृतोयुयुक्तेनेदृशितेत्यतत्राहब्रह्मशाहस्येतिः अनेकार्थत्वंवकमलास
नाहावपिहनेः वृष्यन्वयोस्तुनान्यतरस्याप्यनेकार्थत्वमितिभावः नासौनियम्यइति एकेनेवविग्रहस्येवमित्यर्थः तथाचसतित्रेश
हृत्सिद्धिर्नस्यादितिभावः भिन्नोति विग्रहेप्रयोक्ताकर्तृभवनत्वमिति उत्पन्नोचप्रत्ययः कर्तृतिभावः एवमपिहृत्सुहितमिति विगृ
त्येवावमेवेत्यनुपपन्नमेवातत्राहपरावरेति कालहृत्तत्रयरावश्योगः विग्रहज्ञानोत्ररकालिकत्वात्प्रत्ययत्तरेभावेतानस्यइदम
पिअतिवाल्लोकदृष्टेतिबोध्यात्मन् कस्यनिर्देशस्यागमकत्वमत्राह योयमिति विवक्षितार्थेतिपीठभोगीनशाहादिवस्ति
नार्थेत्यर्थः तत्कार्येतिनिर्देशकार्येत्यर्थः प्रत्ययार्थनिर्देशकार्येचप्रयोगात्स्तरर्थप्रतीतिः भाष्येपूर्वपराथप्रधानेइति पूर्वपराथ

(4)

के. टी.
३

निरूपितप्राधान्यवतिद्वितरेष्वर्थप्रत्ययद्वयते लोकेऽतिशेषः तत्रैव व्युत्पत्त्यतिपितृभोगायेत्यादिना नृत्तिर्न सिध्यतीति नित्य
मित्यस्य प्रत्ययेन संबंधान्महाविभाषानि नृत्तिरेकस्यादिति भावः राज्ञेति राजा चार्थाभ्यां यदिति प्रत्ययस्माद्भोगोत्तरपदाभ्यामेवेत्य
योदित्यसिद्धिरिति भावः नित्यमित्यस्यैव विवरणं भोगोत्तरपदाभ्यामेवेति भाष्येऽद्य चेत्यादिना प्रत्ययांतरविधाने रोयांतरमाह इवे
ति यथा न्यासे यथा सिध्यति तदाह ग्रामाण्यद्वयत्वादिभोगो धनमिति कर्मणि घञ्जिति भावः नन्वत्रापि धनेमिव भोगपराधोस्वतन्मा
ह धनवानपीति ननु इव्यपराधेषु तत्तुल्यमन्यादयं निति कर्मत्वेनासाविति एव हि पित्रादिना धनस्य विशेषणमयुक्तं स्यादिति
भावः ~~ननु भोगशब्दस्य शरीरवाचकत्वे एकदेशे यो गोप्रयोगो न स्यात्तत्राह समुदायेति भुजंगाशरीरमेवेत्यर्थः ननु स~~
~~र्वमिति अतएवाह प्रफणाकाययोरिति कोशः संगत इति भावः अनेन वासिति भाष्यप्रमाणया कोशः प्रसिद्धमर्थवित्यय इति भावः~~
~~नन्वेवं वदु वचनं स्यात्तत्राह समुदाये इति एवंचेकस्मित्यद्वयत्वेति स्तरेकवचनं संख्यादीति यदारयः केवलसंख्यावोधका~~
~~इत्यभिमानः अतिरेको भेदकपूर्वकः संबंधः साक्षात्संबंधाभावात्संख्येयमनपेक्ष्यसंबंधाभावात् अनेन सापेक्षत्वात् सामर्थ्यदृढकृतवस्तु~~
~~तासंख्येयद्वित्रित्वे पितृद्विशेषापेक्षत्वेन सापेक्षत्वं बोध्यं धनित्त्वं संख्येयविशेषमपेक्षत इत्युक्त्वा सिद्धते विशिष्टसंख्येयद्वित्रित्वाव~~
~~साय इत्युक्त्वा चेति बोध्यं न नित्यग्रहणं महाविभाषानि नृत्त्यर्थमित्याह नित्यग्रहणमिति अन्यथा न नृत्तिरप्यत्र सापेक्षतेति भावः~~

श्रीरामः
३

अत्र समानाधिकरणा इत्यनुक्तो बीजमाह महातनशहस्येति सर्वपुरुषाभ्याभाष्ये सर्वत्रास्यवेति वक्रव्यमिति० सर्वसाविधायकांश
 स्यवेति वक्रव्यं अधिकरणास्य शेषत्वविवेकायां यद्यथा अनाश्रित्वायस्य शहस्येति० शहस्वरूपपरस्यत्यर्थः एवं च प्रकृतेरेव सर्व
 नामत्वाभावेन ननु रतिदेशोः शक्य इति भावः॥ तस्यानित्यत्वादिभित्तुत्वं ननु समर्थविभक्तिने निदिष्टेत्यत्र आह प्रत्ययार्थेति नेति तृती
 येति निभाष्यः तस्यानित्यत्वादिभित्तुत्वं ननु समर्थविभक्तिने निदिष्टेत्यत्र आह प्रत्ययार्थेति नेति तृतीयेति० योत्रत्वाद्दृष्ट इति भा
 वः तत्र सम्ययस्येति तस्येति तस्यवधविकाराद्यसंभवाच्चेत्यपि बोध्यं० अनेकार्थत्वाच्चैव धाच्चैव धादिशहस्ययोगोपि० तस्यैविकृते
 वधुमहतिविकृतिभावस्थाने कार्यत्वरूपत्वव्यभिचारसहस्येति० अत्र शहस्ययोगो ज्ञेय इत्यर्थे विकृतेः ननु प्रकृतिविकृतिभावस्थाने
 कार्यत्वरूपत्वव्याभिचागादाह अदिशहस्ययोगो वशपुतिः ननु कार्यस्य महस्यकथं कारणत्वरूपप्रयोत्तनत्वं तत्र चैकागारिकानु
 रोधेन कारणपर्यायस्य ग्रहणमत आह प्रकृत्यनेनेति एकागारिकानुप्रवचनीयाद्यनुरोधे नोभयमपितत्र गृह्यते इति भावः क
 रित्पधिः भाष्ये उपध्ययेति० त्रिउपध्यये मेयया प्रकृतिरित्यर्थे प्रत्ययानुपपत्तिरित्यर्थः ननु पध्यभावादि स्यस्योपधि शहो
 भावादि तत्रार्थः तस्य किप्रत्ययांतस्य शास्त्रमिहत्वारन आह उपधीत्यादि० श्रोपधेयपरस्योर्थस्तद्धित्वाचीनास्तीत्यर्थस्तरेवा
 ह एकास्येवेति० एवं च तदर्थस्य व्याप्यभाव इत्यपि धनिते० भविष्ये नचेति श्रोपधेयपरवाच्यार्थः प्रकृतिनीस्तीत्यर्थः तदेवास्त्वदित इ
 यांगमिति० यद्यथांगमुपधि शहो वाच्यं तदेवोपधेयशहो नोच्यते इत्यर्थः ननु पधीत्यस्य हृत्येत्तत्वेति तत्रोत्रिने एमिहिरन आह उप

(5)

के. टी.
४

धेयेति कृत्येन सामर्थ्यात्कृत्यो गृह्यत इत्यर्थः एवं स्वार्थिकप्रकरणेऽप्युपदेशात्तत्रिसत्र उपधेयशब्दः पाठय इति भावः विशि
 य इति उभयोपादानसामर्थ्यादिति भावः ननु वत्सर्षभयोस्वस्थाभेदेन प्रहृतिविकारे भावः स्पष्ट एवेत्यत्रोदय इति ननु स्रयभा
 धनुरोधेनानुवृत्तिरेव न्याय्यावहूनामनुग्रहात्तत्रैकोपध्यधमन नवृत्तिस्य जेदेक मिति न्यायादेतेऽत्रोदयभेदः मुख्यार्थस्य स्व
 नभिधानान्नप्रत्यय इति भावः । नन्वितिकरणेनेवानतिप्रसंगे तर्थाभित्यनुवृत्तिर्व्यर्थेत्यत्र आह इति करणेति अकरोणीयं सनाका
 ष्टमिति अरणिः सनाकाष्टस्य स्यादित्यनुवृत्तिर्व्यर्थेत्यत्र आह इति करणेति अरणीयं सनाकाष्टमिति अरणिः समात्तत्र
 संगे तर्थाभित्यनुवृत्तिर्व्यर्थेत्यत्र आह इति करणेति अरणीयं सनाकाष्टस्य स्यादित्यर्थ इत्यभिमानः अजापीति अन्यथा सनाका
 ष्टमेवारणिरिति भेदनिबन्धनावष्टीनस्यात्तत्रोपि तभेदेन सभाकाष्टस्यारणिरित्यस्यानुत्तादर्थ्यमपि तथेवेति भावः ननु आ
 क्तनगुणापेक्षया भिन्नगुणायुक्तास्त्वलिरुपाएव नवालेया अत आह वल्यवस्थायामिति गुणा कुंकुमाह कृतलोहित्यादि
 रूपः सन्निवेशलक्षणो वा । ननु दानविक्रयाद्यर्थे वक्तव्योपयोगात्तदर्थ्याभावात्तत्राह भुजतिनि संदनमशिशिलवधानयत्वाभ्रं
 फलदृष्टान्तनप्रहृतिवृत्तिभावभावदत्तुक्रंतत्राह आश्रितिति तत्त्वबुद्धिः प्रत्यभिज्ञारूपावेषम्यांतरमप्याह आमषकेति एवं
 चपक्वाभ्रप्रख्याभेदभावात्तत्र प्रहृतिविकारभावाभावइति भावः तदर्थतदननुस्यात्तत्रादृशं संभावनार्थकत्वेन स्वस्वामिति भाव
 दिसंवाधाव्याहृत्यर्थे मन आह त्रियमाणपीति प्रासादो नगरस्य स्यादित्यावावतिप्रसंगसत्त्वादिति भावः सर्वेति एवं च व्यापक

श्रीरामः
४

(5A)

त्वान्नदेवकार्यमिति भावः नन्वत्र स्वामिभावोऽवयवावयविभावश्च तत्त्वेन विवक्षितो नु संवंधसामान्यमस्येति च सामान्यार्थ
कमतो न दोषो न च आह अस्यातिशयेति तदर्थ्यसंभवारिति तदस्येत्यर्थप्रत्ययो भवति संवंधावेत्तदर्थ्यो भवतीति तदर्थः प्रासा
दार्थस्येव हेतु स्यात्प्रासाद इत्यर्थप्रासाद इति स्यात्तदर्थ्यसंभवारिति तदर्थः ननु च स्वामिकत्वेन निर्णीतं प्रासादेक्यसंभाव
नाविषयत्वमत आह यदेति स्वस्वामिभावे विषयसंभावनासंज्ञानमतेन तादृशसंवंधव्यावृत्तिरिति भावः भाष्योदाहरणाभेदः
प्रासादार्थत्वादेरलाभारोदाहयेति भाष्यकारेणेति तदेकदेशनेत्यर्थः न हि सिद्धं तिनो ज्ञानकल्पनायुक्ता प्रसंगान्तरेणानि
श्रोषधेपतदर्थ्यप्रदणानुवृत्तावपि प्रत्ययस्य - - र्थिकत्वव्यत्याससंगेनेत्यर्थः ननु शक्यार्थलिङः शकिलिङचेति सत्रेण
वासिद्धेर्वक्तव्यत्वात् तत्र प्रसंगेनेत्यत आह स्यात् शक्यार्थ इति प्रत्ययसंभवारिति तदर्थः ननु शक्यार्थक स्यात्स्वाध्यामित्यर्थः तदस्य
शक्यमित्यर्थप्रत्ययावक्तव्य इत्यर्थः एवं चाविकारिकारण एवायं प्रत्यय इति नोक्त इति भावः तत्र संभावनाविषयस्वस्व
मिभावस्येव प्रतीतिर्ननु कारणत्वस्य तत्रात्ययो नन्विदं प्रथम उक्तं तत्कथमिदानीमेवेत्युच्यते तत्र आह विरेति यार्थस्येति पर
विशेषणत्वेन प्रतीतस्येत्यर्थः यथा राजसेवकस्य राजसेवा कृत्वा काले स्वसेवक हने सेवया संस्कारो भाव इति भावः तदेवाह
शब्देन परात्प्राप्तिः समसस्येत्यर्थः एकैति घञ्निधये क्वात् तसेवया संस्कारो भाव इति भावः तदेवाह शब्देन परार्थेति सप्र
स्येत्यर्थः एकैति घञ्निधये क्वात् तसेवया संस्कारो भाव इति भावः एतेनावांतरावयवार्थवत्तदर्थः प्राप्तिर्ननु स्वस्वातंत्र्यमेवेति परात्प्राप्तिः

(6)

के. टी.
५

नहंतवाच्यः प्रत्ययान्तशब्दवाच्यः समानशब्दः समानाधिकरणाशब्दः यथाहृन्निहः मधुरित्तिकर्त्रः प्रत्ययोन्नाभिधानास्यशोरू
 पाधित्तं श्रुतान्यः प्रत्ययो वाच्यो व्यधिकरणाश्वेत्यर्थः यथापार्गिकेयाश्नाद्यनइतिश्नाद्याः तत्रेति प्रथमासमर्थत्वस्यार्थे
 प्रत्ययइत्येकंवाक्यं पत्रप्रथमासमर्थं तत्रेत्यादिनिहितं तत्रेति प्रथमं प्रथमं प्रधानं विशेष्यत्वात् तस्यास्त्यत्तच्च विशेष्य
 गत्वेन प्रतीयमानत्वात् प्रधानमिति न तस्य विशेष्यात्तरागसंबंधइति भावः नन्विति गुणाः कृतात्प्रसंस्कारइति न्याया
 दिति भावः नन्वत्यनिरूपितप्रधानत्वेप्यन्यनिरूपितविशेष्यात्तस्यात्कोविरोधोत्तरात् प्रतीतिकालेवोति प्रथमभावः
 आख्याततद्विनाथस्य यत्किंविदुपदर्शकं गुणाप्रधानभावस्य तत्रेदृशो विपर्ययइति तदुदनीति सत्रम्यभाव्यसमतन्याये
 नशक्तोत्पत्तिकर्तृत्वात्कप्रथमान्ताइत्येत्थप्रथमइत्येवावाच्यं तत्रेदृशकत्वमसूधात्वर्थेस्यति विशेष्यत्वात् तस्याश्चोपस्थि
 तिकालेवकर्तृविशेष्यात्तयोपस्थितेनेतत्रविशेष्यात्त्वयइति ननु कथं प्रमादस्य शक्त्यर्थरूपविशेष्यात्संबंधः स्वरूपेणाश
 क्त्वात्तत्राह तत्रेद्वानुमिति शक्त्यर्थविशेष्यात्संबंधेइति शक्त्यर्थः शक्तत्वं तद्व्यविशेष्यगत्यर्थः तस्मादिति प्रयोक्तारोमाद्व
 गुणात्तरागसाधनपिप्रयुजतइत्यर्थः समयेति समग्रशब्दार्थविशेष्ये समग्रकल्पः सप्रापशब्देनोच्यतेइत्यर्थः लोकाः शब्दानि त
 साधुप्रयोगात्तरागिनः शिष्टलोकाइत्यर्थः अनुसारगाप्रकारमादयोमिति भावादीति आदिना जातः आदीह ननु परिमाणानु
 संवेतइत्युक्तेः संख्याकथं परिमाणमतेत्याह परिमीयतेनेतिरुदेस्थाप्यज्ञानादिति भावः ननु वास्तवोभेदेजापकं व्याप्यं मसतिवुत

श्रीरामः
५

स्मिन्नापकेन कथं तत्त्वमन्त आदयथेति द्विशतेत्येन दुपपाद्यत्रियणपारेति नित्येयतीति नस्यचविधानसामर्थ्यात्तुगभावइत्यर्थः ॥
 ननुठव्यतोऽपिविधानसामर्थ्यात्तुगभावइति अत आह असमासेति एवंच समासेतदप्राप्तिरेवेतिभावः ननुपरिमाणाशङ्कस्ययोगि
 कत्वात्कथमन्यासंख्येत्यत आहपरिमाणाशङ्कत्रियोगरुदोयमितिभावः दोगादीः सर्वतोमानत्वविशिष्टेचैतन्संख्येयं संख्यात
 रप्रयोजकत्वस्तु सांख्येयाभावकथं संख्यातरेनिर्वृत्तकवस्तुसाहित्यरपच संख्याशङ्कइत्यस्य संख्याशङ्कवाच्यत्वेनप्रामिदः श
 षडइत्यर्थः तदाहमन्तयोदितत्रात्यभेदाद्याश्चाहवाच्यं आद्यं स्वकशङ्कइत्याह एकोघटइति भाष्यभेदमात्रमित्यस्यभेदसह चरित
 मितरसाहित्येत्तत्सहचरितेतरसाहित्याभावेचैत्यर्थः पञ्चमोक्तानामितिवाप्यर्थेनेनपदस्यपरिमाणा यच्चमहापरिमाणाय
 चापरिमाणोरुपाक्रियादिनत्सर्वसंख्यायागणयतइत्यर्थः इत्येकेमूर्तिः असवेगतइव्यपरिमाणा असूर्तमप्यात्मादीतिन
 चात्मन्य परममहत्परिमाणसत्त्वाकथमपरिमाणमितिभाष्येउक्तिः इव्यस्यपरिमाणवत्वनियमात्तइतिचेन्ननियमस्य
 मन्तइव्यविषयत्वात्सर्वपरिमाणाभाववत्त्वेनेवतत्रपरममहत्त्वात्तद्वत्त्वादिदिव्यवहारस्यगोरात्वादिति केयदाशयः मूर्तइव्यवि
 षयाण्येवतितरपिनसर्वमूर्तइव्यविषयमित्यपिवाध्यं सर्वस्यमूर्तामूर्तस्य आरोहः उद्धायः परिणाहोविस्तारः एतोचनमेय
 गताकियाह स्वगताभ्यामितपरिमाणाशङ्कस्यप्रस्थादिमात्रहत्रियोगमाहभाष्येसर्वतोमानमितिवातइतिपरिमाणाभेदकत्वात्
 पिनसंख्यापरिमाणामित्याह प्रस्थास्यचैनि संख्येयेवेतिनकुतश्चिदिनिभाष्यस्य संख्यायात्प्रन्यतः कुतश्चिदिशेषो नगम्य

७
के. दी. ५
६

तदस्यर्थः भिन्नसंनिवेशस्येति प्रस्थानत एतन्भिन्नसंनिवेशस्यप्रस्थानेत्यर्थः पूर्वप्रथेनासंगतिमाशङ्क्याह प्रसंगेति नतोन्मा
 नतस्याप्युक्तिरपि एवं प्रश्नपूर्वकं तत्त्वरूपनिरूपणायेवेति बोध्यं भाष्ययन्मायते इति मोडो देवादि कस्य रूपपरिच्छेदं क्रुगतीत्य
 र्थः तदाह ऊर्ध्वदिगवस्थितमिति हस्यो देरिति द्विविधाययस्यापि प्रमाणात्वादिभिभावः आइरिति अत्रारु विवोजंत्वेवंपुरुषद्व
 यं महात्मेनोदयसमित्याहो प्रमाणात् इति नित्यत्वलुगायति रयं नित्योलुगिति तत्रैव भाष्ये देयटयोः स्पष्टमित्याहुः तस्माद्विवि
 धमपि तदुन्मानमेवेति बोध्यं नित्येति स्वारपरिच्छेदकमेव च प्रमाणा मिति विस्तारो देय्यं नत्वायामपरिच्छेदकं आयामशब्दः कथ
 मत्र आहतं चायामेति कुतश्चिदिति एषां संख्या कुतश्चिन्मनिवेशादे नमानं अपितु न निरपेक्षं मानमित्यन्वयः अनेन संनिवेश
 निरपेक्षतापेक्षताभ्यां संख्यापरिमाणायोर्भेद उक्तः किंचानेन प्रथेन संख्यायाः सर्ववाच्यत्वात् तेषामवाच्यत्वमपि परस्परं म
 चिन्तं अत्राणपरिमाणाविस्तारिसूत्रे परिपरिमाणात्स्येति सूत्रे परिमाणग्रहणोन्मानग्रहणमपि अत्र एव उपनिषेधे विस्तारित
 ग्रहणद्वितीयेनाणपर्युदासश्च संगच्छते भाष्ये इयतीति योगिकार्यमात्रविषयस्यर्थः तदाह रूढिपरिष्कारेनेति योग्यतावशाच्च
 विशिष्टस्योपस्थितावपितावन्मानस्येवशाब्दबोधविषयनेत्याशयः इदंशो विषयलक्षणान्यन्येपेव को गोसंघइत्यस्यैव संख्यापरिच्छे
 योगोसंघइत्यर्थः तत्राधिकमिति लक्षणोक्तं च सुबांयां योगार्थमात्रतासप्येदं स्पष्टं मशक्तत्वाद् चूनमेव कार्यमिति भावः अर्हतिश
 हेतिानर्हमिति सूत्रस्याजं तग्रहेत्वादी इत्यस्यैवैष्यथ्यापत्तिः प्राग्वतेरित्येव सिद्धेः नचाभिविध्यर्थतयावत्यर्थेपि एतदाधिकारोर्थेन

श्रीरामः
६

(7A)

नवत्यर्थमभिव्याध्याधिकारानिष्टेः विशेषविहितकनावनेर्वाधायपन्नावेकवच्चास्यान्यतरस्यामिति प्रयोगविरोधापनेरिति भावः
वस्त्रे इति वस्त्रो मूल्यं विकल्प्येति भाष्ये च शब्दो वाच्य इति भावः ननु तस्मिन्निति सूत्रस्य हृत्वापेत्यादिवाक्यशेषात्कथमन्यत्र
प्रत्ययान्त आह तत्रेति इति योगविभाग इति इत्यत्र योगविभाग इत्यर्थः नन्वेवं चतुर्थेन स्यात् आह तस्मिन् इति यत्तदस्मादिति
एवं च प्राक्सानुवृत्त्येव सिद्धे आउग्रहणासामर्थ्यादभिविध्यर्थे क एवापमत्रेति निष्कर्षः असमासे उत्रेवोत्रेति असमासे इति
पर्युदसिनास्याप्रोप्तेः ननु निष्कस्योन्मानत्वेनापरिमाणात्वात्पूर्वोक्तसिद्धेः स्य नियमार्थत्वेन निष्कशब्दात्प्रत्ययो विधी
यत्त इत्यादिभाष्या संगतिरत आह परिमाणवाकित्वादिनि एतद्वाच्यप्रमाणेयनात्र परिमाणा विशेषवाचकानामेव लिखादीनां
ग्रहणा मिति भावः तेषां न ह्यवित्तेपीरमेव भाष्यमानममस्य ग्रहणास्य तद्विधिज्ञायकतापरिभाष्यवमाने अन्यथापरापाहा
दिविषये पूर्वसूत्रे प्राप्तेः कोनिहृत्यात्तच्चारितार्थस्यैवमेव यद्वा पूर्वगाटकि सिद्धे इदं व्यर्थमन आह परिमाणावाकित्वादि
ति पूर्वसूत्रे उन्मानस्यापि परिमाणग्रहणेन ग्रहणादिति भावः यथापादाद्योप्युन्मानमेव निबोधं परिमाणान्तस्यासंज्ञाशा
रायो रित्युत्तरपदवृद्धिः शास्त्रपर्युदासोच्चतत्रोन्मानमपि गृह्यते परिमाणा विशेष एव वा निष्काहयः यद्यप्युत्तरपदस्येति
सूत्रभाष्येऽत्र सूत्रे संख्याया इत्यनुवृत्तिरुक्ततथाप्यत्र प्रयोगरूपभाष्यविरोधेनोत्तरपदधिकारप्रयोजनखंडकप्रवय
स्युक्तिरूपेण प्राप्याप्रोदिवाह इति भावः अतएव परिमाणान्तस्येति ग्रहणाचरितार्थसंख्याया इत्यनुवृत्तौ तु तद्व्यर्थं

(४)

के. टी. ५

स्यष्टमवयवसंख्याया इत्यनुवर्त्यते तत्र वा संभेदेन व्याख्येयं तेन परिमाणं तस्यैव स्यात्संख्या पूर्ववदेकाचित्क संज्ञत एवास्याप्यु
 नरपदेव प्रवृत्तिरिति तत्राधिकारप्रयोजनमिति तदुक्तं एतेन संख्यायाः संवत्संख्यास्य चेत्यत्र संवत्संख्यास्य इति तत्र परि
 माणाग्रहणकालाग्रहाणां ज्ञापकमिति भाष्ये उक्तं तत्राप्रमाणं परिमाणं तस्यैव संख्याया इत्यनुवर्त्तनावश्यवाच्या
 अन्यथा संवत्संख्यास्यैव संख्याया ज्ञापकमिति भाष्ये उक्तं तत्राप्रमाणं परिमाणं तस्यैव संख्याया इत्यनुवर्त्तनावश्यवाच्या
 परिमाणं तु सर्वत इति तत्राग्रहणकालाग्रहाणां ज्ञापकमिति भाष्ये उक्तं तत्राप्रमाणं परिमाणं तस्यैव संख्याया इत्यनुवर्त्तनावश्यवाच्या
 च विधिने के यदेन अन्यथा समासकृत्विधोरेव तस्य संख्यातेन तदसंगतिः स्पष्टे वननुवर्त्तने के पूर्वत्रेत्युक्ते भाष्ये पाण्य
 लोत्यादि रुदाहरणं तत्र कथमनं प्राह पूर्वत्रेति प्रयोजनं नीति पाण्येति सूत्रविषयाण्यप्यस्यर्थः आभासमात्रेणोत्तित ई
 जंतुग्रहावतेति सिद्धीत्युक्तिः ननु प्रतिपरिकरूपाग्रहाणि सूत्रास्यैव तत्राह पात्रविशिष्टेति तत्रैव विशेष्यसंनिधाना
 न्दत्तविधिप्रसङ्गेरिति भावः पद्येवमिति व्यपदेशिवद्भावस्तु प्रतिपरिकेनेति सिद्धीति भावः सामान्यापेसामिति संनिषेधः
 सूत्रोयान्नाज्ञादिशब्दविषयक इत्यपि बोध्यं इदमेतद्विधिरित्यत्र के यरे स्पष्टं विधावेव प्रतिषेध इत्यर्थे मानमाह पूर्वो रित्यादि
 अन्यथा पूर्वो रितिरित्येव तदं विधिना सिद्धे संप्रवाचेति वैयर्थ्यं स्पष्टमेव अत्रैव पूर्वोत्संप्रवाचिनिरित्येकसूत्रे कर्त्तव्ये योग
 विभागो व्यपदेशिवद्भावोऽप्रातिपरिकेनेत्यस्य ज्ञापको बोध्यः अन्यत्वाद्गतिः अत्रारुचिर्विजंतुविधावप्येवमेवार्थापत्तौग्र

श्रीरामः
७

दशावतेत्यस्य निर्विच्छायात्रिभाष्यविरोधश्च आनर्थक्यमिति अनर्थकेन तदंतविधेरभावादिनिभावः नाक्यवानामानशोक
 मिति अतएव सुवंतत्समानाधिकरणत्वप्रयुक्तसमाससिद्धिरिति भावः नन्वेतकाल्पनिकं न वास्तुवंतत्राहं संस्काराय
 तिभाष्ये प्राग्वतीति इत ऊर्ध्वमादीयेनादीयेचेति शेषः अलुकीत्युक्तेः प्रलक्षयति समासेकतइति अत्रभावेइतिलुगता
 याः प्रकृतस्तस्य विधयस्याभावादिनिभावः अलुकीत्यस्य लुगताया प्रकृतिस्तद्विषयस्तद्विधिर्नैति वाच्योर्थः शतावट
 न्येनो वार्तिकोऽथानायादींसां व्यायाइति प्रकृतस्येति तद्यतिरिक्तं यत्परवायांतरं संख्ययविशेषस्तद्विषयंतरो अत्रमित्यर्थः
 यथाशतेनेति अत्रचप्रत्ययार्थस्य शतत्वं शार्कशतात्परं तत्रसमभिव्याहारगम्यमिति बोध्यं अपरं चिति इव परंतगत
 येसंप्रत्ययांतरादप्रवगासात्रेसौवगम्यतेप्रत्याथोपितमिति नन्वप्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्भेदाभावात्कथं तस्य परिभ्रामा मिति प्रत्ययो
 विचप्रत्ययोर्थस्यैकत्वात्कथं शतत्वमत आर अत्रेति आरेपितभेदसारायैव प्रत्ययोत्पत्तिरिति भावः अंत्यसमाधत्तेप्रत्ययार्थस्यै
 कत्वेयोतिइत्याइतिइतोभाष्येऽन्यशतत्वेइतिप्रकृत्यथोतिरिक्तगतशतत्वस्यप्रत्ययार्थत्वेइत्यर्थः तत्रांतरंगमिति परांतरसम
 भिव्याहारानपेक्षत्वांतरंगत्वं अहंमिति शस्यशार्कशतमित्यादीशस्य शार्क इत्यमित्यस्यापि सभवात्तस्य हेयत्वं अतएव तत्संख्या
 नरसाधारणमित्युक्तः अन्यत्वाइति शाहमपरानुसारिणाइत्यार्थः अनुमीयतइति अवयवगतं तदोरागाशाहजबोधोत्तरं
 प्रतीतिविषयीकृत्यतइत्यर्थः वक्तव्यं न भवतीति तस्य वक्तव्यस्य सजप्रतीतिविषयत्वाभावादिनिभावः एवमिति अस्य शतस्य

(९)

क्रे. १. ५
८

प्रत्ययविहत्रिनयाशेताप्रतीतिरितिभावः अन्यशतत्वेइति नत्रदिप्रत्ययार्थस्यशहेनेवप्रतीपतेशतत्वमितितेवैवस्यादितिभा
वः नियतकालाश्चेतिकलोपाशोरीस्मृतिरितिभावः संख्यायाश्चननुउतेरुपसंख्यानेपि विंशतः कन्त्रस्यातत्रस्यापित्यत्रत्वा
न-आह विंशतीति ज्ञापकमन्तरेणापीति यद्वाविंशदेशस्तिप्रत्ययश्चतुस्तपकारेवसिद्धिबोधात् ननुशास्त्रेणार्थवत्तावोधता
क्तथमेतद-आह लोकिकीति संग्रहगाइति सप्तरेलोकि कीमथवत्तामेत्यतः अन्यव्यतिरेकगम्येति शास्त्रवासनाकल्पिता
न्यव्यतिरेकगम्येत्यर्थः उपसर्गाणामपीति धातोरुपसर्गाणां लोकिकाश्चार्थवत्तायायदणोनुपसर्गादीनामपितरभावा
त्तसंगतिः स्पष्टेवेतिरेक अन्यव्यतिरेकेजिताभ्यांवावस्यापनीयेवेत्यर्थः वतां विद्वाननुवात् संख्यावत्तादिउत्पत्त्या
नप्रत्ययविधेश्चकस्यापमिडित्यनुपपन्नमत आह इति पंचमीतिव्याख्यानादितिभावः संख्यात्वात् संख्यासंज्ञत्वात् न
नुसंख्यावाचकभ्यः यांचिरित्यादावित्रादिगिपिबोद्धेइति कनवेतिकुतस्तत्रासनेतयाच्चेति संख्यायास्तवारिति व्याप्रिया
याश्रयणादानेतयानादरमन्यतेयुक्ततस्मादप्रत्ययाधिकाराच्चतिप्रत्ययविधोपवस्थाः प्रकल्पकत्वाभावावीजमादपंचमीक्षी
तिप्रत्ययसंज्ञाविशिष्टस्यतद्योगावधानान्नस्याः प्रत्ययस्वरूपात्कत्वबोध्यप्रकृतानुवृत्तौतुपूर्वसत्रविहितत्वेनसत्वान्नय
ष्टीप्रकल्पनेयुक्तमित्युक्तः अनेकेति विधानार्थत्वाभावपूर्वकवियामकत्वप्रतीतिस्तस्मादितिपरिभावायाच्चेत्यर्थः तथावस्था
नाच्चे तावतिकस्तावत्कइत्येवमेवावस्थानादित्यर्थः एवंलस्यानुसारिव्याख्यानमेवात्रशरणासितिभावः विंशतित्रिं ननुनि

श्रीरामः
८

यातनत्वेनापकत्वोक्तिरसंगतेत्यत्राह कन्प्रत्ययातेति एषाप्रति। येतिभाष्यानुगुणयादेतत्प्रक्रियाप्रयणामेवयुक्तमितिभावः
 तत्प्रक्रियाप्रयणायुक्तं तत्रमप्याह एवंहीति निर्देशः स्यादिति वंशत्यादिनवसंज्ञानां स्त्रीत्वान्स्वार्थिकानां प्रकृतिलिङ्गानि वक्तु
 नाशितिभावः सूत्रेऽस्य शब्दपरत्वादिस्मयुक्तव्याख्यानात्प्रत्याग्रहणमिति वक्तुं मुक्तं नन्वेवमसंज्ञायामप्येतस्माज्जयकादिंशति
 स्यादतन्नाह संज्ञायामिति एतद्योगेति वंशतित्रिंशद्ग्रामिनियोगेत्यर्थः कंशादिदन्-रिदन् इति पाठान्तरं भागवत्पेक्षयेति अर्थश
 दस्य भागवद्विज्ञादिति भावः इत्याहु रिति वस्तुतो नित्यसपि सत्वेन गमकत्वान्नासामर्थ्यमिति बोध्यं कंसशब्देन पूर्वोत्तरमाहव
 योत्परिमाणावाच्येवगुस्यतेनलोहविशेषास्वीचोत्याहुः अर्थस्वद्विगोऽसमाहारदंडः सोत्रपुंसत्वं भाष्ये द्विगोर्पिकमिति अ
 त्द्वितीयस्य दकोलुडं माभूदिति भावः अर्थविशेषेति न द्वितीयादिगुनासदपराथो न भिद्यते तत्रात्र निमित्तादिगोरपि परस्य लुगि
 त्यर्थः इति विगुस्यद्विप्रयमिति विग्रहो ह्यश्चत्पुभयमत्रे व्यते इति विगुस्य वाच्यमेवेति ननु वृत्तिरनभिधानादिति भावः ननु द्विगोः
 संज्ञात्वात्कथमेतत्प्रत्युदाहरणमनन्नाह इति प्रत्ययात् विशेषणमिति सप्रमाणे द्वादिद्विगो न विशेषणं किंतु प्रत्ययानि
 स्यात्संज्ञत्वे लुगित्यर्थ इति भावः पंचलोहव्यः पंचकलापः परिमाणमस्येति न द्वितीयादिसमासः तस्य ऽस्य परिमाणमिति द्विजिभ
 स्यादइति पूर्वत्वात्त्रोहिनीशहेकारनकारयोर्निवृत्तिः परिमाणविशेषणानि तन्तत्त्वात्कगुजाकलापादिपरिच्छिन्नस्येत्यर्थः द्वि
 गुविशेषणमिति विषयत्वं समस्यर्थः संज्ञाविषये द्विगुनंचोदित्यर्थः न स्याः संज्ञायामिति सत्येवलुकि संज्ञामतीतेरिति भावः

(10A)

पति-गोचरो-ब्रह्मणः-ब्रह्मणः-ब्रह्मणस्य-वृत्तमाचारः-स्वाध्यायोवेदाध्ययन-तस्मिन्-पथासममिति-अत्राहणोरानमसनमराने
नसमंनिष्कलमित्यर्थोवाप्ररणाथो-ननुस्वार्थिकान्प्रत्ययान्तम्यापिप्ररणाथोत्तमस्वेत्यत आहयथेति-भाष्येत्तमर्थमिति-य
मस्तमर्थनीयशह-आह-सोमोनीयशह-प्ररणाभवतिप्ररणादन्तवार्थनतः-सोनपिप्ररणमित्यर्थः-ननुसर्वोपिप्रत्ययः-स्व
स्येवार्थकिंचानाभावात्त्वार्थनतः-सोनपिप्ररणमित्यर्थः-ननुसर्वोपिप्रत्ययः-स्वस्येवार्थकिंचानाभावात्त्वार्थनतः-सोनपिप्ररणमित्यर्थः-ननुसर्वोपिप्रत्ययः-स्व
आटकावितेतिस्त्रेनचतुत्रइतिअत्रस्त्रेनतरस्याप्ररणात्तुइत्येतिभावः-इतिस्त्रभाष्यविरोधाच्चिद्वेवतदस्य-ननुसर्वामात्र
इत्तेः-पंचादिशब्दात्संख्यपरिमाणानिप्रत्ययसंभवात्किंचानात्किंचानेत्यत आहदेतिसंख्यानैतिकरणेत्युक्ततेनेकत्वदित्वात्
त्यर्थः-शक्यत्वात्तदिति एवंपंचसंख्यः-संप्रत्ययसंभवात्किंचानात्किंचानेत्यत आहदेतिसंख्यानैतिकरणेत्युक्ततेनेकत्वदित्वात्
परिमाणानोत्पत्त्यभाष्यस्यतद्धर्षपटयमानसंघादिधित्यर्थः-जावितपरिमाणोत्पत्त्यनत्रवर्जमानात्प्रथमानादस्येत्यर्थप्रत्य
यइत्यर्थः-पूर्वापरुइति-सत्तायास्वार्थेइत्येतरपेकइत्यर्थः-एतद्धर्षनारभेवजमाहसंघादिधिति-परिमाणोत्पत्त्यर्थः-अत्रहिष्पष्ट
संख्यासंख्ययस्यपरिमाणीजीवितहागस्वत्त्वादिनात्संघादिरत्यप्रप्रित्तिभावः-नन्वेतेपिकात्नवाधकाविशेष्यतयेत्यत आ
हमासास्यएवितिकालनराहतिकालत्वव्याप्यधर्मप्रवृत्तिनिमित्तकाइतिभावः-संख्यापूर्वति-परतुटत्रिधोसख्यायइतिनदं-
नविधिसूत्रभाष्योक्तेस्तदरभसामथ्येनात्रान्यपूर्वपरस्याग्रहणाच्चित्यमिदंतस्माद्द्वयंशतशशाशान्तवधाणीत्याद्यथमपूर्व

(11)

के.श.
१०

सकास्त्रित्वात्सर्वपर्यायप्रधानः समासः संख्येयेकत्रयस्यवर्षादिरूपसंख्येयेकत्रयेशानत्राद्याणाशइवत्संख्याप्रवृत्तिनिमित्तकत्वं हेतुस्थीसंबन्धराजीवितपरिमाणमस्येत्यर्थे द्विषष्टिशब्दस्य संख्याप्रवृत्तिमिच्छमेव प्रकृरणादिवशात्सुसंबन्धरूपसंख्येयस्य तादृशसंख्यावृत्तेनेवशात्त्वबोधेभान्नमित्यन्वदित्वात्: खारशब्दश्चिखारशब्दपर्यायइत्यर्थः अन्येभ्योपीत्यस्य संख्याभिन्नेनभ्यइत्यर्थः दशसर्वोपाधिव्यभिचारशब्दात्स्येषणेत्यथोपिदृष्टव्यः योगविभागइतिद्विषष्टिकर्वाषशतिकादिसिद्धयेइतिभावः भाष्यलुकुप्रसंगइद्विषष्टिकस्यत्रेतिभावः परमादीरिति तस्यपरिमाणमिति तत्रपठितव्यमित्यर्थः तत्रहीतिपरमाहत्तदस्यपरिमाणमित्येतन्नकत्रयमिति खारशतिकावाषशतिकावाषशतिकावाषशतिकाव्यमत्रयोगविभागः कार्योद्विषष्टिकादिश्रवकालादित्येवसिद्धइतिनतस्यः सख्यास्तत्परः कार्यइतिभावः इमेमेपिकालशब्दादित्यनेनकालयदणयथाकथंचिकालवृत्तौनायदणामितिसूचयति अत्रिसंग्रामावस्त्वनभिधानात् तस्वाहनुहीतिननुसंबन्धरेषितिकुतोमासीदीनामपिसंख्येयत्वंसंभवोदत्तआहलाकेचेति-दिल्लरणामिति-विशोतिलापार्थत्रयस्त्रिशदोदिलोपार्थमित्ययः नितिलोपार्थमितिपाठः ॥ ॥ इतिशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभटेनहतेभाष्यप्रदीपोद्योनेपंचमस्यप्रथमप्रथमादिकं ॥ ॥ पंक्तिविंशति-प्रथमोपस्थितपंक्तित्यागेवीजमाहपंक्तिशब्दइति-वीजांतरमप्याहवश्यामारोतितच्चविंशत्यादिविषयमेवेतिभावः ननुकथमेतद्वगतंसंप्रहृत्तिकादित्यादिअतआह-प्रहृतीतिननुप्रहृत्तिप्रत्ययातिरिक्तनिमात्याभावात्केनसाहित्यमत्रआहसदृशादोत्रेति-

श्रीगण-
१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com